

عنوان مقاله:

تحلیل و نقد فرضیه توانایی

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 12، شماره 29 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محسن بهلولی فسخودی - استادیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فیزیکالیسم مدعی است تمام واقعیت‌های جهان، فیزیکی هستند. برهان معرفت، فیزیکالیسم را نمی‌پذیرد؛ زیرا معتقد است هنگام تجربه پدیده‌های جهان، معرفتی برای شخص حاصل می‌شود که از جنس دانش فیزیکی نیست. فرضیه توانایی عقیده دارد آنچه هنگام تجربه حاصل می‌شود از جنس دانش فیزیکی جدید نیست؛ بلکه به بروز توانایی‌های سه‌گانه تشخیص، تخیل و یادآوری در شخص منجر می‌شود؛ پس برهان معرفت ناکارآمد است. مسئله پژوهش این است که آیا فرضیه توانایی به‌عنوان مدافع فیزیکالیسم راه‌حلی واقعی در مقابل برهان معرفت قلمداد می‌شود. هدف پژوهش، حمایت از فرضیه توانایی است. این پژوهش نشان می‌دهد در مرحله تجربه‌کردن نوعی معرفت پدیداری برای شخص حاصل می‌شود که مبتنی بر معرفت گزاره‌ای پیشین اوست؛ پس معرفت به علوم فیزیکی منحصر نیست و به این معنا، فرضیه توانایی نادرست است؛ اما معرفت پدیداری پس از آن به دانستن چگونگی و بروز توانایی‌های سه‌گانه مندرج در فرضیه توانایی بدل خواهد شد؛ در نتیجه، فرضیه توانایی به‌رغم درست‌بودن قادر به رد برهان معرفت نیست و از این رو، فیزیکالیسم نادرست است.

کلمات کلیدی:

فیزیکالیسم، برهان معرفت، فرضیه توانایی، دانستن چگونگی، دانستن اینکه، معرفت پدیداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172923>

